

Sobota 05. september 2026

## 12. Srečanje Slovenske Schönstattske družine

### UVODNI POOZDRAV

*Dragi bratje in sestre, vsi lepo pozdravljeni! Pozdravljam vas v svojem imenu in v imenu odbora Slovenske Schönstattske družine, ki je pripravil to srečanje!*

*Morda ste se danes prašali, le zakaj sem danes tu, zakaj ves ta napor z današnjo potjo in včerajšnjo pripravo, zakaj moram odgovarjati na prošnje in pozive in se posvečati tej »nemški« duhovnosti? Drugim bratom in sestram v veri, pa treba niti migniti s prstom in bodo ob koncu življenja, za plačilo prejeli enak delež, to je večno življenje. Tu mislim na priliko iz Evangelija po Mateju, ki govori o »delavcih v vinogradu,« ki ne glede na svoj večji ali manjši trud v tistem dnevu, ki lahko pomeni tudi življenje, prejmejo enako plačilo. [Mt 20,1-16](#) Gospod gleda seveda v srce in bo posebej nagradil njega, ki mu bo s samo enim talentom, pridobil nove člane kraljestva.*

*Enako apostol Pavel, ki nam je preteklo nedeljo v pismu Rimljanom, takole govoril na srce: »Ker je Bog tako usmiljen, vas rotím, bratje (in sestre): darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno daritev; tako bo vaše bogoslužje duhovno. In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se z obnovo svojega mišljenja tako preobražajte, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všeč in popolno. [Rim 12,1-2](#)*

*Verjamem, da je prav takšno misel imel v srcu pater Kentenich, ko je tihega večera po jesenskih počitnicah, nagovoril dijake, pripravnike na duhovniški poklic. Ta njegov nagovor se je ohranil in ga danes ga imenujemo Ustanovna listina Schönstattskega gibanja. Zgodil se je 18. oktobra 1918. Lahko ga najdemo na [spletni strani](#) naše Slovenske Schönstattske družine.*

*Takrat je v imenu Božje Matere Marije, položil diakom na srce besede: „Marljivo mi prinašajte prispevke v Zaklad milosti. Prav z zvestim, da z najzvestejšim izpolnjevanjem vaših dolžnosti in vnetim molitvenim življenjem, si pridobivate velika zasluženja. Ta zasluženja dajte na razpolago meni. Če boste tako ravnali, se bom rada naselila tukaj pri vas in od tod bogato delila darove in milosti. V prihodnosti bom od tu pritegovala nase mlada srca in jih vzgajala za moje dobre sodelavce.”*

*Da, to je naša poklicanost, da darujemo svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno daritev in tako postaja naše bogoslužje duhovno. Vsi naši uspehi, pa tudi bolečine in porazi, se izgubijo skupaj z izgubo spomina nanje in za ta svet in nimajo več nobene vrednosti. Kadar pa jih po Božji Materi darujemo Bogu, dobijo novo večno veljavo, saj Marija, kakor na svatbi v Kani, poprosi Sina naj jih blagoslovi, da postanejo najboljše vino, to je milosti, katere lahko potem Ona deli potrebnim. Apostol Pavel, kot veseli darovalec, na drugem mestu pravi: „Zdaj se veselim, ko trpim za vas ter s svoje strani dopolnujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev.” [Kol 1,24](#)*

Tomaž Kvaternik, koordinator SŠD